

عنوان مقاله:

قلمروی قوانین بودجه ای در ایران (۱۳۵۷ تا ۱۴۰۰)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 26، شماره 102 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سعید شجاعی ارانی - استادیار دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

قوانین بودجه ای در شمار قوانین عادی هستند و از همین رو باید دربردارنده موادی باشند که با عنوان آنها هماهنگ هستند. برپایه این ویژگی، که ریشه در اصل تخصصی بودن قوانین عادی دارد، تنها درآمدها و هزینه های عمومی باید در قوانین بودجه ای گنجانده شوند. با این همه، در برخی کشورها مانند ایران دولت و گاه دستگاه قانونگذار موادی را به لایحه قانونی می افزایند که هیچ پیوندی با بودجه و بودجه بندی ندارند. ناشناخته بودن قلمروهای قوانین بودجه ای، گرایش دولت و پارلمان به قانونگذاری دور از کنترل رسانه ها و شهروندان و نبود نهاد دادرسی اساسی سه علت پیدایش و گسترش چنین رویه ای در تاریخ قانونگذاری هستند. با تصویب قانون اساسی ۱۳۵۸ و برآمدن شورای نگهبان زمینه قانونگذاری بودجه ای بهتر فراهم شد. اما، یافته های این پژوهش نشان می دهند که این نهاد نتوانست مانند الگوی خود، شورای قانون اساسی فرانسه، دو کاستی نخست را از میان ببرد زیرا نتوانست از دل قوانین بودجه بندی کنونی یا با گرتن برداری از دستاوردهای سیستم های حقوقی پیشرفته در این گستره، سنجه هایی کارآمد برای شناسایی قلمروهای الزامی، اختیاری و ممنوع قوانین بودجه ای بیرون آورد.

کلمات کلیدی:

قوانین بودجه ای، قلمروی قوانین، شورای نگهبان، دادرسی اساسی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1749648>

